

עפ"ת 11129/11/14 - מדלג' עביר מדלג' עביר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 11129-11-14 מדלג' עביר נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט אמיר טובי
מערערים	מדלג' עביר מדלג' עביר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

המערערת הגישה הודעת ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת כ' פאר גינת) בתת"ע 13-09-4678 מיום 7.9.14 אשר דחתה את בקשתה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ביום 13.7.14. בצד הודעת הערעור הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, אשר כלל קנס בסך 3,000 ₪ ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים.

מטענות המערערת עולה כי ההחלטה נשלחה למשרדו של ב"כ המערערת בפקס ביום 14.9.14.

מכאן, שהמועד האחרון להגשת ערעור על ההחלטה חל ביום 29.10.14. ואולם, הודעת הערעור והבקשה בצידה הוגשו ביום 5.11.14. היינו, באיחור של 7 ימים.

בהחלטתי מיום 6.11.14 הוריתי לב"כ המערערת להבהיר מדוע לא ימחק הערעור, בשים לב לכך שהוגש לאחר חלוף המועד הקבוע לכך בדיון. בהודעה שהוגשה מטעם ב"כ המערערת, גם היא באיחור של מספר ימים, נומק האיחור בהגשת הערעור בעומס עבודה שהצטבר במשרדו, עת שהה בחופשה במהלך תקופת החגים. על כן, ולאור האיחור הקצר בהגשה, התבקשה הארכת המועד להגשת הערעור.

בתגובתה מיום 25.11.14 התנגדה המשיבה להארכת המועד מהטעם שאין מדובר בנימוק המצדיק האיחור בהגשת הערעור והוסיפה כי לגישה סיכויי הערעור נמוכים ביותר.

כידוע, על פי הפסיקה, בערעורים פליליים, לא נדרש מבקש הארכת המועד להציג "טעם מיוחד", ודי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה על בית המשפט לשקול, בין היתר, את משך האיחור, את ההצדקה הנטענת לאיחור, את מהות ההליך העיקרי ואת סיכויי הלכאוריים (ראו בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.07.06);

בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.09).

ויודגש, כי על אף הגישה המקלה יחסית בהשוואה להליך האזרחי, הובהר לא פעם כי הכלל הוא שגם בהליך הפלילי יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בחוק, וכי הארכת מועד תינתן רק במקום שבו הוצג טעם ממשי המניח את הדעת.

צודקת המשיבה בטענתה כי "עומס עבודה" במשרדו של ב"כ המערערת אינו מהווה נימוק המצדיק איחור בהגשת הערעור. גם העובדה כי במהלך תקופה זו חלה תקופת החגים בה שהה ב"כ המערערת בחופשה אין בה כדי להוות הצדקה מספקת.

עם זאת, "הפרוצדורה אינה מיטת סדום שבה מקצצים את רגליו או מתיזים את ראשו של בעל-דין כדי להכניסו לתוכה כנכה או כבר-מינן" (ע"א 189/66 ששון נ' קדמה בע"מ, פ"ד כ(3) 477). בנסיבות מתאימות, כשהדבר אינו גורם עוול לבעל הדין האחר, ראוי לסטות מכללי הפרוצדורה על מנת להגשים את הצדק באותו מקרה פרטני (רע"פ 3877/93 אבנרי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 832).

במקרה דנן, נוכח העובדה כי מדובר בפסק דין אשר ניתן בהיעדרה של המערערת, בגדרו נפסלה מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה ארוכה, וכן בשים לב לכך שמדובר באיחור של מספר ימים בלבד בהגשת הודעת הערעור, ואף שדעתי אינה נוחה מהתנהלות ב"כ המערערת, החלטתי שלא לחסום את דרכה של המערערת לבית משפט זה.

דין בערעור יתקיים בפני ביום 11.12.14 שעה 11:00.

בשים לב למועד הקרוב בו נקבע הערעור, איני מוצא טעם בקיום דיון נפרד בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין ומורה על עיכוב ביצועו עד למתן החלטה בערעור.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.